

Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsed versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

► **B**

NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/13/EÜ,

16. veebruar 2009,

millega rakendatakse Euroopa Ühenduse Reederite Ühingu (ECSA) ja Euroopa Liidu Transporditöölise Ametiühingute Liidu (ETF) sõlmitud kokkulepet 2006. aasta meretöönormide konventsiooni kohta ja muudetakse direktiivi 1999/63/EÜ

(ELT L 124, 20.5.2009, lk 30)

Muudetud:

Euroopa Liidu Teataja

► **M1**

Nõukogu direktiiv (EL) 2018/131, 23. jaanuar 2018

nr	lehekülg	kuupäev
L 22	28	26.1.2018

NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/13/EÜ,

16. veebruar 2009,

millega rakendatakse Euroopa Ühenduse Reederite Ühingu (ECSA) ja Euroopa Liidu Transporditöölise Ametiühingute Liidu (ETF) sõlmitud kokkulepet 2006. aasta meretöönormide konventsiooni kohta ja muudetakse direktiivi 1999/63/EÜ

Artikkel 1

Käesoleva direktiiviga rakendatakse lisas toodud meretranspordisektori tööturu osapooli esindavate organisatsioonide (Euroopa Ühenduse Reederite Ühing, ECSA ja Euroopa Liidu Transporditöölise Ametiühingute Liit, ETF) vahel 19. mail 2008. aastal sõlmitud kokkulepet 2006. aasta meretöönormide konventsiooni kohta.

Artikkel 2

Nõukogu direktiivi 1999/63/EÜ lisa muudetakse järgmiselt.

1. Klauslisse 1 lisatakse järgmine punkt 3:

„3. Kui esineb kahtlusi, kas teatavat isikukategooriat tuleb käesoleva lepingu tähenduses käsitada meremeestena, lahendab küsimuse iga liikmesriigi pädev asutus pärast konsulteerimist reederite ja meremeeste organisatsioonidega, kes kõnealuse küsimusega tegelevad. Seoses sellega võetakse nõuetekohaselt arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni üldkonverentsi 94. merendusvaldkonda käsitleva istungi resolutsiooni ametialade esindajaid käsitleva teabe kohta.”

2. Klauslis 2 asendatakse punktid c ja d järgmistega:

„c) „meremees” – käesoleva kokkuleppe kohaldamisalasse kuuluva laeva pardal töötav või sellise laeva pardale mis tahes ülesannetes tööle võetud isik;

d) „reeder” – laeva omanik või muu organisatsioon või isik, näiteks juhataja, agent või laevapereta prahtija, kes sellist vastutust võttes on nõustunud endale võtma käesoleva lepinguga laevaomanikele kehtestatud ülesanded ja vastutuse, olenemata sellest, kas muu organisatsioon või isikud täidavad laevaomaniku nimel teatavaid ülesandeid või vastutust.”

3. Klausel 6 asendatakse järgmisega:

„1. Alla 18aastastele meremeestele on öötöö keelatud. Käesoleva klausli kohaldamisel on öö määratletud kooskõlas riigi õiguse ja tavade. See hõlmab vähemalt üheksatunnist perioodi, mis algab kõige hiljem keskööl ja lõpeb kõige varem kell 5 hommikul.

▼B

2. Erandeid öötöö piirangu rangest järgimisest võib teha pädev asutus, kui

- a) see pärsiks asjaomaste meremeeste tõhusat väljaõpet kehtestatud programmide ja kavade kohaselt;
- b) ülesande eriline olemus või akrediteeritud koolituskava nõuab, et erandi alla kuuluvad meremehed täidavad ülesandeid öösel, ja asutus teeb pärast asjaomaste reederite ja meremeeste organisatsioonidega konsulteerimist kindlaks, et töö ei kahjusta nende tervist ja heaolu.

3. Alla 18aastaste meremeeste töölevõtmine ja töötamine on keelatud, kui töö võib ohustada nende tervist või heaolu. Sellise töö liigid määratakse kindlaks riigi õigus- või haldusnormidega või pädeva asutuse poolt pärast asjaomaste reederite ja meremeeste organisatsioonidega konsulteerimist vastavalt asjakohastele rahvusvahelistele standarditele.”

4. Klausel 13 asendatakse järgmisega:

- „1. Meremehed ei või laeval töötada, kui ei neil ole arstitõendit tervise korrasoleku kohta nende ülesannete täitmiseks.
- 2. Erandid on lubatud ainult käesolevas kokkuleppes ette nähtud korras.
- 3. Pädev asutus nõuab, et meremeestel on enne laeval tööleasumist kehtiv arstitõend, mis tõendab, et nende tervis on korras nende ülesannete täitmiseks merel.
- 4. Selleks, et arstitõendid kajastaksid tõepäraselt meremeeste tervislikku seisundit, määrab nende ülesannete seisukohast pädev asutus pärast asjaomaste reederite ja meremeeste organisatsioonidega konsulteerimist ja võttes nõuetekohaselt arvesse kehtivaid rahvusvahelisi suuniseid, arstliku läbivaatuse ja tõendi laadi.
- 5. Käesolev kokkulepe ei piira meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelise konventsiooni (1978), nagu seda on muudetud (STCW), kohaldamist. STCW nõuete kohaselt väljastatud arstitõend vastab käesoleva klausli punktide 1 ja 2 kohaldamisel pädeva asutuse nõuetele. Meremeeste puhul, kelle suhtes ei kohaldata STCWd, on sisuliselt nendele nõuetele vastav arstitõend samuti vastuvõetav.
- 6. Arstitõendi väljastab nõuetekohaselt kvalifitseeritud arst või, kui tegemist on ainult silmanägemise tõendiga, pädeva asutuse tunnustatud isik, kes on kvalifitseeritud sellist tõendit väljastama. Arstid peavad olema oma ametiülesannetes täiesti sõltumatud arstlike läbivaatuste teostamisel meditsiinialaste otsuste tegemises.

▼B

7. Meremehed, kellele tõendi väljastamisest keelduti või kelle töövõimele kehtestati piirang, eelkõige tööaja, töövaldkonna või tegevusala piirang, antakse võimalus läbi teha täiendavaid läbivaatusi teiste sõltumatute arstide või sõltumatu meditsiinieksperdi juures.
8. Igale arstitõendile märgitakse konkreetselt, et
 - a) meremehe kuulmine ja nägemine ja värvinägemine meremehe puhul, kes võetakse tööle ülesannetes, kus puudulik värvinägemine võib välistada tervisliku sobivuse määratud töö jaoks, on rahuldavad;
 - b) meremehel ei esine tervisehäireid, mida teenistus merel võib süvendada või mis võivad muuta meremehe sellise teenistuse jaoks sobimatuks või ohustada teiste isikute tervist pardal.
9. Kui asjaomase meremehe erikohustuste tõttu või STCW kohaselt ei ole nõutav lühem periood,
 - a) kehtib arstitõend maksimaalselt kaks aastat, välja arvatud juhul, kui meremees on alla 18 aasta vanune, millisel juhul on maksimaalne kehtivusaeg üks aasta;
 - b) kehtib värvinägemistõend maksimaalselt kuus aastat.
10. Kiireloomulistel juhtudel võib pädev asutus lubada meremehel töötada ilma kehtiva arstitõendita kuni järgmise külastatava sadamani, kus meremees saab hankida kvalifitseeritud arstilt arstitõendi, tingimusel et
 - a) sellise loa puhul kehtestatud kehtivusaeg ei ole pikem kui kolm kuud ja
 - b) asjaomasel meremehel on olemas hiljutine aegunud arstitõend.
11. Kui tõendi kehtivusaeg lõpeb reisi ajal, jääb tõend jõusse kuni järgmise külastatava sadamani, kus meremees saab hankida kvalifitseeritud arstilt arstitõendi, tingimusel et tõendi puhul kehtestatud kehtivusaeg ei ole pikem kui kolm kuud.
12. Tavapäraselt rahvusvahelistel reisidel sõitvatel laevadel töötavate meremeeste arstitõendid peavad olema vähemalt ingliskeelsed.
13. Tervisekontrolli laad ja arstitõendil kajastatavad andmed määratakse kindlaks pärast konsulteerimist asjaomaste meremeeste ja reederite organisatsioonidega.

▼B

14. Kõik meremehed peavad läbima korrapärase tervisekontrolli. Vahiteenistuses osalevad meremehed, kellel on terviseprobleeme, mis arsti väljastatud tõendi kohaselt on tekkinud öötöö tõttu, viiakse võimaluse korral üle neile sobivale päevasele tööle.

15. Lõigetes 13 ja 14 nimetatud tervisekontroll peab toimuma tasuta ning arstisadalust hoides. Sellist tervisekontrolli võib teha riikliku tervishoiusüsteemi raames.”

5. Klausel 16 asendatakse järgmisega:

„Kõigil meremeestel on õigus saada iga-aastast tasuta põhipuhkust. Tasuline põhipuhkus arvutatakse minimaalselt 2,5 kalendripäeva alusel iga töötatud kuu kohta ja proportsionaalselt mittetäielike kuude kohta. Minimaalset iga-aastast tasuta puhkust ei või asendada hüvitise maksmisega, välja arvatud juhul, kui töösuhe lõpetatakse.”

Artikkel 3

1. Liikmesriigid võivad säilitada või kehtestada käesoleva direktiivi sätetest soodsamad sätted.

2. Käesoleva direktiivi rakendamine ei õigusta töötajate üldise kaitsuse taseme alandamist direktiiviga reguleeritavas valdkonnas. See ei piira liikmesriikide ja/või tööturu osapoolte õigust kehtestada olukorra muutudes teistsuguseid õiguslikke, halduslikke või lepingulisi meetmeid kui need, mis kehtivad käesoleva direktiivi vastuvõtmise ajal, tingimusel et alati täidetakse direktiiviga ette nähtud miinimumnõudeid.

3. Käesoleva direktiivi kohaldamise ja/või tõlgendamise ei piirata selliste ühenduse või riiklike sätete, tavade või meetmete kohaldamist, millega nähakse asjaomastele meremeestele ette soodsamad tingimused.

4. Standardi A4.2 lõike 5 punktis b sisalduv säte ei mõjuta tööandja vastutuse põhimõtet, mis on ette nähtud direktiivi 89/391/EMÜ artiklis 5.

Artikkel 4

Liikmesriigid määravad kindlaks karistused, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt jõustatud riiklike sätete rikkumise korral. Kõnealused karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 5

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 12 kuu jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist või tagavad, et tööturu osapooled on selle aja jooksul kehtestanud vajalikud meetmed kokkuleppe teel.

▼B

2. Kui liikmesriigid normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näevad ette liikmesriigid. Liikmesriigid edastavad nende normide teksti viivitamata komisjonile.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste riigisiseste õigusnormide teksti.

Artikkel 6

Kokkuleppe preambulis nimetatud sisulise samaväärsuse põhimõtte kohaldamine ei piira käesolevast direktiivist tulenevaid liikmesriikide kohustusi.

Artikkel 7

Käesolev direktiiv jõustub 2006. aasta meretöönormide konventsiooni jõustumise kuupäeval.

Artikkel 8

Direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

LISA

Euroopa Ühenduse Reederite Ühingu (ECSA) ja Euroopa Transporditöötajate Föderatsiooni (ETF)

KOKKULEPE

2006. aasta meretöönormide konventsiooni kohta

PREAMBUL

ALLAKIRJUTANUD,

arvestades, ILO 2006. aasta meretöönormide konventsioonis (edaspidi „konventsioon”) nõutakse, et iga liige kontrollib, et tema õigus- ja haldusnormides austatakse konventsiooniga seoses põhiõigusi ühinemisvabadusele ja kollektiivlääbirääkimiste õiguse tegelikku tunnustamist, täidetakse sunni- ja kohustusliku töö kõigi vormide kaotamise, lapstööjõu tegeliku kaotamise ning tööhõivealase ja töökohas diskrimineerimise kaotamise nõuet;

arvestades, et konventsioonis on sätestatud, et igal meremehel on õigus ohutussandarditele vastavale ohutule ja kindlale töökohale, õiglastele töölevõtmise tingimustele, rahuldavatele töö- ja elutingimustele, tervisekaitse-, arstiabi- ja hoolekandemeetmetele ning muudele sotsiaalkaitse vormidele;

arvestades, et konventsioonis nõutakse, et liikmed tagaksid oma jurisdiktsiooni piires, et käesoleva preambuli eelmises lõigus sätestatud meremeeste tööhõive- ja sotsiaalõigusi rakendatakse täiel määral kooskõlas kõnealuse konventsiooni nõuetega. Kui konventsioonis ei ole sätestatud teisiti, võib neid õigusi rakendada riikide õigus- ja haldusnormide, kohaldatavate kollektiivlepingute või teiste meetmete või praktika vahendusel;

arvestades, et kokkuleppele allakirjutanud soovivad juhtida erilist tähelepanu selgitavale märkusele meretöönormide konventsiooni eeskirjade ja seadustiku kohta, milles on sätestatud konventsiooni vorming ja ülesehitus;

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut (edaspidi „asutamisleping”), eriti selle artikleid 137, 138 ja 139;

arvestades, et asutamislepingu artikli 139 lõikes 2 on sätestatud, et Euroopa tasandil sõlmitud kokkuleppeid võib rakendada allakirjutanute ühisel taotlusel nõukogu otsusega komisjoni ettepaneku põhjal;

arvestades, et käesolevaga allakirjutanud seda taotleavad;

arvestades, et kokkuleppe rakendamiseks sobiv õigusakt on direktiiv asutamislepingu artikli 249 tähenduses, mis on saavutatava tulemuse seisukohalt liikmesriikidele siduv, jättes samas vormi ja meetodite valiku riikide ametiasutustele; konventsiooni artiklis VI lubatakse ILO liikmetel rakendada meetmeid, mis on nende nõuete kohaselt sisuliselt samaväärsed konventsiooni standarditega, mille eesmärk on nii konventsiooni üldeesmärgi ja otstarbe täielik saavutamine kui ka nimetatud konventsiooni sätete jõustamine; kokkuleppe rakendamine direktiiviga ja sisulise samaväärsuse põhimõtte konventsioonis on seega mõeldud selleks, et võimaldada liikmesriikidel rakendada õigusi ja põhimõtteid konventsiooni artikli VI lõigetes 3 ja 4 sätestatud viisil,

ON LEPPINUD KOKKU JÄRGMISES:

MÕISTED JA REGULEERIMISALA

1. Kui konkreetsetes sätetes ei ole sätestatud teisiti, kasutatakse käesolevas kokkuleppes järgmisi mõisteid:

▼B

- a) „pädev asutus” – minister, valitsusasutus või liikmesriigi määratud muu asutus, kes on määratud andma ja jõustama määrusi, korraldusi või muid seaduse jõuga juhiseid asjaomaste sätete objekti kohta;
- b) „kogumahutavus” – 1969. aasta rahvusvahelise laevade mõõtmise konventsiooni I lisas või sellele järgnevates konventsioonides sätestatud tonnaaži mõõtmise eeskirjadele vastavalt arvatud kogumahutavus; laevade puhul, mille suhtes kehtib Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni poolt vastu võetud tonnaaži mõõtmise ajutine skeem, on kogumahutavus märgitud rahvusvahelise mõõtekirja (1969) veerus „MÄRKUSED”;
- c) „meremees” – käesoleva kokkuleppe kohaldamisalasse kuuluva laeva pardal töötav või sellise laeva pardale mis tahes ülesannetes tööle võetud isik;
- d) „meremeeste tööleping” – hõlmab nii töölepingut kui ka käesoleva kokkuleppe artikleid;
- e) „laev” – iga laev, v.a laev, mis sõidab üksnes sisevetes, kaitstud vetes või nendega vahetult piirnevates vetes ja aladel, kus kohaldatakse sadama eeskirju;
- f) „reeder” – laeva omanik või muu organisatsioon või isik, näiteks juhataja, agent või laevapereta prahtija, kes sellist vastutust võttes on nõustunud endale võtma käesoleva kokkuleppega laevaomanikele kehtestatud ülesanded ja vastutuse, olenemata sellest, kas muu organisatsioon või isikud täidavad laevaomaniku nimel teatavaid ülesandeid või vastutust.

2. Käesolevat kokkulepet kohaldatakse kõikide meremeeste suhtes, välja arvatud juhul, kui on otseselt sätestatud teisiti.

3. Kui esineb kahtlusi, kas teatavat isikukategooriat tuleb käesoleva kokkuleppe tähenduses käsitada meremeestena, lahendab küsimuse iga liikmesriigi pädev asutus pärast konsulteerimist reederite ja meremeeste organisatsioonidega, kes kõnealuse küsimusega tegelevad. Sellega seoses võetakse nõuetekohaselt arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni üldkonverentsi 94. merendusvaldkonda käsitleva istungi resolutsiooni ametialade esindajaid käsitleva teabe kohta.

4. Välja arvatud juhul, kui on konkreetselt sätestatud teisiti, kohaldatakse käesolevat kokkulepet kõikide, nii riigi- kui ka eraomandisse kuuluvate laevade suhtes, mis tegelevad tavapäraselt kaubandusliku meresõiduga, v.a kalapüügiga tegelevad ja samalaadse tegevusega seotud laevad ning traditsioonilise ehitusega laevad, nagu daud ja džonkid. Käesolevat kokkulepet ei kohaldata sõjalaevade ja mereväe abilaevade suhtes.

5. Kui esineb kahtlusi, kas käesolevat kokkulepet kohaldatakse laeva või konkreetse laevakategooria suhtes, lahendab küsimuse iga liikmesriigi pädev asutus pärast konsulteerimist asjaomaste reederite ja meremeeste organisatsioonidega.

EESKIRJAD JA STANDARDID

1. JAOTIS

MEREMEESTELE LAEVAL TÖÖTAMISEKS ESITATAVAD MIINIMUMNÕUDED

Eeskiri 1.1 – Vanuse alampiir

1. Laevale ei tohi palgata või tööle võtta isikuid, kelle vanus jääb alla vanuse alampiiri.

▼B

2. Käesolevas kokkuleppes sätestatud asjaoludel nõutakse kõrgemat vanuse alampiiri.

Standard A1.1 – Vanuse alampiir

Vanuse alampiiri reguleeritakse nõukogu 21. juuni 1999. aasta direktiiviga 1999/63/EÜ (kuulub muutmisele), milles käsitletakse Euroopa kokkulepet meremeeste tööaja korralduse kohta (kuulub muutmisele vastavalt käesoleva kokkuleppe A lisale).

Eeskiri 1.2 – Arstitõend

Arstitõendeid reguleeritakse nõukogu 21. juuni 1999. aasta direktiiviga 1999/63/EÜ (kuulub muutmisele), milles käsitletakse Euroopa kokkulepet meremeeste tööaja korralduse kohta (kuulub muutmisele vastavalt käesoleva kokkuleppe A lisale).

Eeskiri 1.3 – Koolitus ja kvalifikatsioonid

1. Meremehed ei või laeval töötada, kui neil ei ole vastavat väljaõpet või kutsetunnistust või muud kvalifikatsiooni oma ülesannete täitmiseks.
2. Meremeestel ei ole lubatud töötada laeval, kui nad ei ole edukalt läbinud laeva pardal isikliku ohutuse kursust.
3. Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni poolt vastu võetud kohustuslikele õigusaktidele vastavat koolitust ja tunnistuste väljastamist loetakse käesoleva eeskirja lõigetes 1 ja 2 sätestatud nõuete täitmiseks.

2. JAOTIS**TEENISTUSTINGIMUSED***Eeskiri 2.1 – Meremeeste töölepingud*

1. Meremeeste töölevõtmise tingimused sätestatakse või neile viidatakse selges kirjalikus seaduslikult jõustatavas lepingus ja need peavad vastama käesolevas kokkuleppes sätestatud standarditele.
2. Meremeeste töölepingus lepitakse meremehega kokku tingimustel, mille puhul on tagatud, et meremehel on võimalus lepingu tingimused läbi vaadata ja nõustamist kasutada ning et ta nõustub nendega vabast tahtest enne lepingule allakirjutamist.
3. Loetakse, et meremeeste töölepingud sisaldavad liikmesriigi seadustele ja tavadele vastaval määral kõiki kehtivaid kollektiivkokkuleppeid.

Standard A2.1 – Meremeeste töölepingud

1. Iga liikmesriik võtab vastu seadused või eeskirjad, milles nõutakse, et tema lipu all sõitvad laevad vastavad järgmistele nõuetele:
 - a) tema lipu all sõitvatel laevadel töötavatel meremeestel on meremeeste tööleping, millele on alla kirjutanud nii meremees kui ka laevaomanik või laevaomaniku esindaja (või, kui nad ei ole töötajad, siis tõend lepinguliste või samalaadsete kokkulepete kohta) ja mis tagab neile inimväärsed töö- ja elamistingimused laeva pardal, nagu nõuab käesolev kokkulepe;
 - b) meremeeste töölepingut sõlmivatele meremeestele tuleb enne lepingule allakirjutamist anda võimalus lepinguga tutvuda ja selle suhtes nõustamist kasutada ning samuti võimalus kasutada teisi teenuseid, mis on vajalikud tagamaks, et nad sõlmivad kokkuleppe oma vabal tahtel piisava arusaamisega oma õigustest ja kohustustest;

▼B

c) laevaomanik ja asjaomane meremees kirjutavad mõlemad alla meremeeste töölepingu originaaleksemplarile;

d) võetakse meetmed tagamaks, et meremehed, kaasa arvatud laeva kapten, saavad laeva pardal hõlpsasti selget teavet nende töölevõtmise tingimuste kohta, ja et selline teave, sealhulgas meremeeste töölepingu koopia, on läbi-vaatamiseks kättesaadav ka pädeva asutuse töötajatele, sealhulgas külastatavates sadamates asuvatele;

e) meremeestele antakse dokument kannetega nende töötamise kohta laeva pardal.

2. Kui kollektiivlābirāākimiste kokkulepe moodustab terve meremeeste töölepingu või osa sellest, peab selle kokkuleppe koopia olema pardal kättesaadav. Kui meremeeste tööleping ja kehtivad kollektiivlābirāākimiste kokkulepped ei ole ingliskeelsed, peavad need olema kättesaadavad ka inglise keeles (välja arvatud ainult kohaliku rannasõidu laevadel):

a) standardses vormis lepingu koopia ja

b) kollektiivlābirāākimiste kokkuleppe osad, mida kontrollib sadamariigi inspeksioon.

3. Käesoleva standardi lõike 1 punktis e nimetatud dokument ei või sisaldada kandeid meremeeste töö kvaliteedi või palga kohta. Dokumendi vorm, sellesse kantavad andmed ja nende kirjendamise viis määratakse kindlaks riigi seadustes.

4. Iga liikmesriik võtab vastu seadused ja eeskirjad, milles määratakse, mis valdkondi peavad kõik nende seaduste alla kuuluvad meremeeste töölepingud sisaldama. Meremeeste töölepingud peavad igal juhul sisaldama järgmisi andmeid:

a) meremehe täielik nimi, sünnikuupäev või vanus ja sünnikoht;

b) laevaomaniku nimi ja aadress;

c) meremehe töölepingu jõustumise koht ja kuupäev;

d) amet, milles meremees tööle võeti;

e) meremehe töötasu summa või vajaduse korral töötasu arvestamise valem;

f) palgalise põhipuhkuse summa või vajaduse korral tasu arvestamise valem;

g) lepingu lõpetamine ja lõpetamise tingimused, sealhulgas:

i) kui leping on sõlmitud tähtajatult, siis tingimused, mis annavad kummalgi poolele õiguse leping lõpetada, samuti nõutav etteteatamisaeg, mis ei või olla laevaomaniku jaoks lühem kui meremehe jaoks;

ii) kui leping on sõlmitud määratud tähtjaks, siis kindlaksmääratud lõpetamise kuupäev;

iii) kui leping on sõlmitud konkreetseks reisiks, siis sihtsadam ja aeg, mis peab mööduma pärast saabumist, enne kui meremees töölt vabastatakse;

▼B

- h) tervise- ja sotsiaalkindlustuse kaitse, mille laevaomanik peab meremehele andma;
- i) meremehe tagasisõiduõigus;
- j) viited kollektiivlääbirääkimiste kokkuleppele vajaduse korral;
- k) muud riigi seaduste kohaselt nõutavad andmed.

5. Iga liikmesriik võtab vastu seadused või eeskirjad, millega kehtestatakse meremeestele ja laevaomanikele minimaalne etteteatamisaeg meremeeste töölepingu ennetähtaegseks lõpetamiseks. Nende miinimumperioodide kestus määratakse kindlaks pärast konsulteerimist asjaomaste reederite ja meremeeste organisatsioonidega, kuid need ei või olla lühemad kui seitse päeva.

6. Minimaalsest lühema etteteatamisaja võib anda asjaoludel, mis riigi õigus- või haldusnormide või kehtivate kollektiivlääbirääkimiste kokkulepete kohaselt õigustavad töölepingu lõpetamist lühema etteteatamisajaga või ilma ette teatamata. Nende asjaolude kindlaksmääramisel tagab iga liikmesriik, et võetakse arvesse meremehe vajadust lõpetada tööleping perekondlikel või muudel pakilistel põhjustel ilma trahvita lühema etteteatamisajaga või ilma ette teatamata.

Eeskiri 2.3 – Töö- ja puhkeaeg

Meremeeste töö- ja puhkeaega reguleeritakse nõukogu 21. juuni 1999. aasta direktiiviga 1999/63/EÜ (kuulub muutmisele), milles käsitletakse Euroopa kokkulepet meremeeste tööaja korralduse kohta (kuulub muutmisele vastavalt käesoleva kokkuleppe A lisale).

Eeskiri 2.4 – Õigus puhkusele

1. Iga liikmesriik nõuab, et tema lipu all sõitvatel laevadel töötavatele meremeestele antakse palgalist põhipuhkust nõuetekohastel tingimustel kooskõlas käesoleva kokkuleppega ja nõukogu 21. juuni 1999. aasta direktiiviga 1999/63/EÜ (kuulub muutmisele), milles käsitletakse Euroopa kokkulepet meremeeste tööaja korralduse kohta (kuulub muutmisele vastavalt käesoleva lepingu A lisale).

2. Meremeestele antakse maalemineku puhkust nende tervise ja heaolu huvides ja nende ametikoha tööst tulenevatele vajadustele vastavalt.

Eeskiri 2.5 – Tagasisõit kodumaale

- 1. Meremeestel on õigus kodumaale tagasi sõita ise kulusid kandmata.
- 2. Iga liikmesriik nõuab, et tema lipu all sõitvad laevad annaksid finantstagatise kindlustamiseks, et meremehed saavad nõuetekohaselt kodumaale tagasi sõita.

*Standard ► **M1** A2.5.1 ◀ – Tagasisõit kodumaale*

1. Iga liikmesriik tagab, et tema lipu all sõitvatel laevadel on meremeestel õigus kodumaale tagasi sõita järgmistel asjaoludel:

- a) kui meremeeste tööleping lõpeb nende välismaal olles;
- b) kui meremeeste töölepingu lõpetab:
 - i) laevaomanik;
 - ii) meremees õigustatud põhjustel ning samuti siis,

▼B

c) kui meremehed ei ole enam võimelised oma töölepingust tulenevaid ülesandeid täitma või neist ei või eeldada ülesannete täitmist eriasjaoludel.

2. Iga liikmesriik tagab, et tema seadustes ja eeskirjades või kollektiivlääbirääkimiste kokkulepetes on asjakohased sätted või muud meetmed, milles on ette nähtud

a) asjaolud, mille kohaselt on meremeestel õigus kodumaale tagasi sõita kooskõlas käesoleva standardi lõike 1 punktidega b ja c;

b) pardateenistusperioodide maksimaalne kestus, mille järel on meremehel õigus kodumaale tagasi sõita – need perioodid peavad olema alla 12 kuu;

c) täpsed õigused, mis laevaomanikud peavad kodumaale tagasisõiduks andma, sealhulgas tagasisõidu sihtkoha, transpordivahendi ja hüvitatavate kuluartiklite osas, ja muud korraldused, mis tuleb laevaomanikel teha.

3. Iga liikmesriik keelab laevaomanikel nõuda, et meremehed maksaksid nende töölevõtmise alguses tagasisõidukulud ette, ja ka võtta tagasisõidukulud maha meremeeste palgast või teistest tasudest, välja arvatud juhul, kui on tõendatud, et meremees on meremeeste töökohustusi riigi õigus- või haldusnormide või muude meetmete või kehtivate kollektiivlääbirääkimiste kokkulepete seisukohast tõsiselt rikkunud.

4. Riikide seadused ja eeskirjad ei või piirata laevaomaniku õigust tagasisõidukulusid kolmandate pooltega sõlmitud lepinguliste kokkulepete alusel tagasi saada.

5. Kui laevaomanik ei tee korraldusi või ei maksa tagasisõidukulusid meremeestele, kellel on õigus kodumaale tagasi sõita,

a) korraldab asjaomase meremehe kodumaale tagasisõidu selle liikmesriigi pädev asutus, kelle lipu all laev sõidab; kui ta seda ei tee, võib riik, kust meremehed koju tagasi sõidavad, või riik, mille kodanikud nad on, korraldada nende kodumaale tagasisõidu ja kulud sisse nõuda liikmesriigilt, kelle lipu all laev sõidab;

b) liikmesriik, kelle lipu all laev sõidab, nõuab meremeeste kodumaale tagasisõiduga seotud kulud laevaomanikult sisse;

c) tagasisõidukulud ei jää mingil juhul meremeeste kanda, välja arvatud käesoleva standardi lõikes 3 sätestatud tingimustel.

6. Võttes arvesse kehtivaid rahvusvahelisi õigusakte, sealhulgas laevade arestimise rahvusvahelist konventsiooni (1999), võib tagasisõidukulud kandnud liikmesriik asjaomase laevaomaniku laevu kinni pidada või taotleda nende kinnipidamist kuni kulude hüvitamiseni vastavalt käesoleva standardi lõikele 5.

7. Iga liikmesriik lihtsustab oma sadamasse saabuvatel või oma territoriaalvetest või rahvusvahelistest vetest läbisõitvatel laevadel teenivate meremeeste kodumaale tagasisõitmist ning nende asendamist pardal.

8. Eelkõige ei keela liikmesriik ühelegi meremehele kodumaale tagasisõitmise õigust laevaomaniku rahalise olukorra tõttu või laevaomaniku suutmatuse või tahtmatuse tõttu meremeest laeval asendada.

▼B

9. Iga liikmesriik nõuab, et tema lipu all sõitvad laevad kannavad kaasas ja teevad meremeestele kättesaadavaks koopia riigis kehtivatest kodumaale tagasisõitu käsitlevatest seadustest sobivas keeles.

▼M1*Standard A2.5.2 – Finantstagatis*

1. Eeskirja 2.5 lõike 2 rakendamiseks kehtestatakse käesoleva standardiga nõue tagada sellise kiire ja tõhusa finantstagatissüsteemi kehtestamine, millega aidatakse meremehi nende hülgamise korral.

2. Käesoleva standardi rakendamisel loetakse meremees hüljatuks, kui laevaomanik teeb käesoleva kokkuleppe nõudeid või meremehe töölepingu tingimusi rikkudes järgmist:

- a) ei kata meremehe kodumaale tagasisõidukulusid või
- b) on jätnud meremehe ilma vajalikust ülalpidamisest ja toetusest või
- c) on muul moel ühepoolselt lõpetanud meremehega töösuhte, sealhulgas jätnud talle maksmata lepingujärgse palga vähemalt kahe kuu eest.

3. Iga liikmesriik tagab, et tema lipu all sõitvate laevade jaoks on kehtestatud käesoleva standardi nõuetele vastav finantstagatissüsteem. Finantstagatissüsteem võib olla kehtestatud sotsiaalkindlustusskeemi või kindlustuse või riikliku fondi või muus samalaadses vormis. Selle vormi määrab kindlaks liikmesriik pärast konsulteerimist asjaomaste laevaomanike ja meremeeste organisatsioonidega.

4. Finantstagatissüsteemi kaudu antakse kooskõlas käesoleva standardiga otsene juurdepääs rahalisele abile, tagatakse selle piisav katvus ja pakutakse seda kiirendatud korras kõikidele hüljatud meremeestele liikmesriigi lipu all sõitva laeva pardal.

5. Käesoleva standardi lõike 2 punkti b kohaldamisel hõlmab meremehe vajalik ülalpidamine ja toetus piisavat toitu, majutust, joogiveevarusid, hädavajalikku kütust laeva pardal ellujäämiseks ja vajalikku arstiabi.

6. Iga liikmesriik nõuab, et tema lipu all sõitvatel laevadel, millel peab liikmesriigi õiguse alusel olema meretöö sertifikaat või millelt seda laevaomaniku taotluse korral nõutakse, oleks pardal finantstagatise andja väljastatud sertifikaat või muu dokumentaalne tõend finantstagatise olemasolu kohta. Selle dokumendi koopia peab olema pardal nähtavas kohas, kus see on meremeestele kättesaadav. Kui kaitset pakub rohkem kui üks finantstagatise andja, peab laeva pardal olema iga tagatiseandja väljastatud dokument.

7. Sertifikaat või muu dokumentaalne tõend finantstagatise olemasolu kohta peab olema koostatud inglise keeles või sellele peab olema lisatud tõlge inglise keelde ning see peab sisaldama järgmist teavet:

- a) laeva nimi;
- b) laeva registreerimissadam;
- c) laeva kutsungisignaal;

▼ **M1**

- d) laeva IMO number;
- e) finantstagatise andja(te) nimi ja aadress;
- f) meremeeste abitaotlustega tegelemise eest vastutavate isikute või vastutava üksuse kontaktandmed;
- g) laevaomaniku nimi;
- h) finantstagatise kehtivusaeg ning
- i) finantstagatise andja kinnitus, et finantstagatis vastab standardi A2.5.2 nõuetele.

8. Finantstagatissüsteemi kaudu antakse viivitamatult abi, kui meremees või tema nimetatud esindaja esitab sellekohase taotluse ja tõendab käesoleva standardi lõike 2 kohast õigust abi saada.

9. Võttes arvesse eeskirja 2.5, peab finantstagatissüsteemi kaudu antav abi olema piisav järgmiste kulude katmiseks:

- a) saadaolev palk ja muud tasud, mida meremehel on õigus laevaomanikult saada töölepingu, asjakohase kollektiivlepingu või lipuriigi õiguse alusel kuni nelja kuu eest;
- b) kõik meremehe kantud mõistlikud kulud, sealhulgas käesoleva standardi lõikes 10 osutatud kodumaale tagasisõidu kulud, ning
- c) meremehele esmavajalik, sealhulgas piisav toit, vajaduse korral riided, majutus, joogiveevarud, hädavajalik kütus laeva pardal ellujäämiseks, vajalik arstiabi ning muud mõistlikud kulud või tasud, mis on seotud hülgamisena käsitatava teo või tegematajätmisega, kuni meremehe kojujõudmiseni.

10. Kodumaale tagasisõidu kulud hõlmavad reisimist asjakohasel ja kiirel viisil, tavaliselt lennukiga, ning samuti meremehele toidu ja majutuse tagamist alates laeva pardalt lahkumisest kuni koju jõudmiseni, vajalikku arstiabi, isiklike esemete edastamist ja vedu ning kõiki muid mõistlikke kulusid või tasusid, mis tulenevad hülgamisest.

11. Finantstagatis ei lõppe enne oma kehtivusaja lõppu, välja arvatud juhul, kui finantstagatise andja on teatanud sellest lipuriigi pädevale asutusele vähemalt 30 päeva ette.

12. Kui kindlustusandja või muu finantstagatise andja on teinud meremehele kooskõlas käesoleva standardiga makseid, omandab kõnealune makse tegija väljamakstud summa ulatuses ja kooskõlas kohaldatavate õigusaktidega nõudeõiguse ülemineku või loovutamise korras või muul viisil kõik õigused, mis oleksid olnud meremehel.

13. Mitte miski käesolevas standardis ei mõjuta kindlustusandja või finantstagatise andja mis tahes tagasinõudeõigust kolmandate isikute vastu.

▼M1

14. Käesoleva standardi sätetega ei soovita välistada muid õigussätteid ega mõjutada muid õigusi, nõudeõigusi või õiguskaitsevahendeid, mis võivad hüljatud meremeestele samuti olla kättesaadavad hüvitise maksmiseks. Riigisiseste õigusnormidega võib ette näha, et käesoleva standardi alusel makstavatest summadest võib maha arvata muudest allikatest saadud summad, mis tulenevad sellistest õigustest, nõuetest või õiguskaitsevahenditest, millega seoses võidakse maksta käesoleva standardi alusel hüvitist.

▼B*Eeskiri 2.6 – Meremehe kompensatsioon laeva kaotuse või põhjamineku korral*

Meremeestel on õigus piisavale hüvitisele vigastuse, kahju või töö kaotamise korral laeva kaotuse või põhjamineku tagajärjel.

Standard A2.6 – Meremehe kompensatsioon laeva kaotuse või põhjamineku korral

1. Iga liikmesriik kehtestab reeglid, mis tagavad, et laevaomanik maksab igal laeva kaotuse või põhjamineku juhul igale pardal olevale meremehele hüvitist laeva kaotuse või põhjamineku tagajärjel töö kaotamise eest.

2. Käesoleva standardi lõikes 1 nimetatud reeglid ei piira asjaomase liikmesriigi õigusest tulenevaid meremeeste teisi õigusi laeva kaotusest või põhjaminekust tingitud kahjude või vigastuste suhtes.

Eeskiri 2.7 – Mehitustase

Laevade piisava, ohutu ja tõhusa mehitustaseme alased sätted sisalduvad nõukogu 21. juuni 1999. aasta direktiivis 1999/63/EÜ (kuulub muutmisele), milles käsitletakse Euroopa kokkulepet meremeeste tööaja korralduse kohta (kuulub muutmisele vastavalt käesoleva kokkuleppe A lisale).

Eeskiri 2.8 – Meremeeste karjääri ja oskuste arendamine ning võimalused nende tööhõiveks

Igal liikmesriigil peab olema riiklik poliitika tööhõive edendamiseks merenduses ning oma territooriumil elavate meremeeste karjääri ja oskuste arendamise ning paremate tööhõivevõimaluste ergutamiseks.

Standard A2.8 – Meremeeste karjääri ja oskuste arendamine ning tööhõivevõimalused

1. Igal liikmesriigil peab olema riiklik poliitika, mis ergutab meremeeste karjääri ja oskuste arendamist ja tööhõivevõimalusi merendussektori stabiilse ja pädeva tööjõuga varustamiseks.

2. Käesoleva standardi lõikes 1 osutatud poliitika eesmärk on aidata meremeestel parandada oma oskusteadmisi, kvalifikatsiooni ja tööhõivevõimalusi.

3. Iga liikmesriik seab pärast asjaomaste reederite ja meremeeste organisatsioonidega konsulteerimist selged kutsenõustamis-, haridusalased ja koolituseesmärgid, kaasa arvatud elukestev koolitus, meremeeste puhul, kelle ülesanded laeva pardal seonduvad peamiselt laeva ohutu töö ja navigeerimisega.

3. JAOTIS**ELAMISTINGIMUSED, PUHKEVÕIMALUSED, TOIT JA TOITLUSTAMINE***Standard A3.1 – Elamistingimused ja puhkevõimalused*

1. Sääserohketes sadamates regulaarselt liiklevad laevad varustatakse asjakohaste seadistega vastavalt pädeva asutuse nõuetele.

▼B

2. Laevadel peavad olema kõikide meremeeste jaoks asjakohased puhkevõimalused, mugavused ja teenused, mis võtavad arvesse tervise- ja ohutuskaitse- sätteid ja õnnetuste ennetamise sätteid ning vastavad meremeeste, kes peavad elama ja töötama laeval, erivajadustele.

3. Pädev asutus nõuab, et kapten teeks või kapteni korraldusel tehtaks laevade pardal sagedasi inspeksioone tagamaks, et meremeeste elamistingimused vastavad puhtuse, inimväärika elamise ja heakorra nõuetele. Inspeksioonide tulemused kantakse protokolli ja need on kontrollimiseks kättesaadavad.

4. Laevade puhul, mille pardal on vaja diskrimineerimata arvesse võtta eri ja erinevate usu- ja ühiskonnatavadega meremeeste huve, võib pädev asutus pärast asjaomaste reederite ja meremeeste organisatsioonidega konsulteerimist lubada õiglaselt kohaldada käesolevast standardist erinevaid nõudeid, tingimused et selliste muutuste tõttu ei ole üldised tingimused ebasoodsamad kui käesoleva standardi kohaldamisest tulenevad tingimused.

Eeskiri 3.2 – Toit ja toitlustamine

1. Iga liikmesriik tagab, et tema lipu all sõitvate laevade pardal on olemas ja serveeritakse piisavas koguses sobiva kvaliteedi ja toiteväärtusega toitu ja joogivett, mis vastab laeva vajadustele, võttes arvesse meremeeste erinevat kultuurilist ja usulist tausta.

2. Toit on laeva pardal meremeestele nende teenistusajal tasuta.

3. Toidu valmistamise ülesannetes laevakokana töötavatel meremeestel peab olema laeva pardal oma ameti pidamiseks vajalik väljaõpe ja kvalifikatsioon.

Standard A3.2 – Toit ja toitlustamine

1. Iga liikmesriik võtab vastu õigus- ja haldusnormid või muud meetmed, et sätestada tema lipu all sõitvatel laevadel meremeestele antava toidu ja joogivee koguse ja kvaliteedi miinimumstandardid ning valmistatud einete suhtes kohaldatavad toitlustamisstandardid, ning korraldab koolitust käesolevas lõikes osutatud standardite tundmise ja rakendamise edendamiseks.

2. Iga liikmesriik tagab, et tema lipu all sõitvad laevad vastavad järgmistele miinimumstandarditele:

a) toidu- ja joogiveevarud peavad pardal viibivate meremeeste arvu, nende toitumislaseid usunõudeid ja kultuuritavasid ning reisi kestust ja laadi arvestades olema koguse, toiteväärtuse, kvaliteedi ja valiku poolest sobivad;

b) toitlustustoimkonna töö korraldus ja seadmed peavad võimaldama pakkuda meremeestele hügieenilistes tingimustes valmistatud ja serveeritud sobivaid, mitmekülgsi ja toitevaid söögikordi ning

c) toitlustustöötajad peavad olema oma ametikohale vastava nõuetekohase väljaõppega või saanud sellekohased juhised.

3. Laevaomanikud tagavad, et laevakokana töötavatel meremeestel on sellele ametile vastav väljaõpe ja kvalifikatsioon ning nad on tõendanud oma oskusi kooskõlas asjaomase liikmesriigi õigus- ja haldusnormides sätestatud nõuetega.

▼B

4. Käesoleva standardi lõikes 3 sätestatud nõuded hõlmavad pädeva asutuse poolt heaks kiidetud või tunnustatud koolituskursuse läbimist, mis hõlmab praktilist toiduvalmistamist, toidu- ja isiklikku hügieeni, toidu hoidmist, varude kontrollimist ning keskkonnakaitset ja tootlustamisalast tervishoidu ja ohutust.

5. Laevadel, mille ettenähtud mehitustase on alla kümne inimese, millelt pädev asutus ei saa meeskonna suuruse või tegevusala tõttu nõuda kvalifitseeritud koka olemasolu, peab iga laeval toiduga tegelev isik olema saanud väljaõppe või juhendust valdkondades, mis hõlmavad toidu- ja isiklikku hügieeni, samuti toiduainete käsitlemist ja ladustamist laeva pardal.

6. Erandlike asjaolude korral võib pädev asutus välja anda loa, mis võimaldab mitte täielikult kvalifitseeritud kokal teenida konkreetsel laeval konkreetse ajavahemiku jooksul kuni järgmise külastatava sadamani või mitte üle kuu aja, tingimusel et isik, kellele selline luba väljastati, on saanud väljaõppe või juhenduse valdkondades, mis hõlmavad toidu- ja isiklikku hügieeni, samuti toiduainete käsitlemist ja ladustamist laeva pardal.

7. Pädev asutus nõuab, et kapten kontrollib ise või kapteni korraldusel kontrollitakse sageli ja dokumenteeritakse laevade pardal

a) toidu- ja joogiveevarusid;

b) kõiki toidu ja joogivee ladustamiseks ja käsitsemiseks kasutatavaid ruume ja seadmeid;

c) kambüüsi ja teisi toidu valmistamise ja serveerimise seadmeid.

8. Laevakokana ei või tööle võtta ega töötama lubada alla 18 aasta vanust meremeest.

4. JAOTIS

TERVISEKAITSE, ARSTIABI JA HEAOLU

Eeskiri 4.1 – Arstiabi laeva pardal ja maal

1. Iga liikmesriik tagab, et kõik tema lipu all sõitvatel laevadel töötavad meremehed on kaitstud asjakohaste tervisekaitsemeetmetega ja et neile on laeva pardal töötamise ajal kättesaadav kiire ja asjakohane arstiabi.

2. Iga liikmesriik tagab, et tema territooriumil laevade pardal viibivatel viivitamatut arstiabi vajavatel meremeestel on juurdepääs liikmesriigi meditsiiniteenustele maal.

3. Laeva pardal kehtivad tervisekaitse- ja arstiabinõuded sisaldavad standardeid meetmete kohta, millega tagatakse meremeestele võimalikult samasugune tervisekaitse ja arstiabi, nagu on üldjuhul kättesaadav töötajatele maal.

Standard A4.1 – Arstiabi laeva pardal ja maal

1. Iga liikmesriik tagab, et on vastu võetud tema lipu all sõitva laeva pardal töötavatele meremeestele tervisekaitse ja arstiabi, sealhulgas tarviliku hambaravi tagamise meetmed, mis

▼B

- a) tagavad kõikide nende ülesannetes ette nähtud üldiste töötervishoiu- ja arstia-
bisätete, samuti laeva pardal töötamisele spetsiifiliste sätete kohaldamise
meremeeste suhtes;
 - b) tagavad, et meremehed saavad tervisekaitse ja arstiabi, mis on võimalikult
sarnased üldjuhul töötajatele maal kättesaadava tervisekaitse ja arstiabiga,
sealhulgas viivitamatu juurdepääs vajalikele ravimitele, meditsiiniseadmetele
ning diagnoosi- ja raviteenustele ja meditsiiniinfole ja -ekspertidele;
 - c) annavad meremeestele õiguse minna viivitamata kvalifitseeritud arsti või
hambaarsti juurde külastatavates sadamates, kui see on võimalik;
 - d) ei piirdu haigete või vigastatud meremeeste raviga, vaid hõlmavad ennetus-
meetmeid, näiteks tervishoiu- ja terviseõpetusprogramme.
2. Pädev asutus võtab vastu standardse haigusloovormi, mida kasutavad
kaptenid laeval ning meditsiinitöötajad nii maismaal kui ka laeval. Täidetud
vorm ja selle sisu hoitakse konfidentsiaalsena ja seda kasutatakse ainult mere-
meeste ravimise hõlbustamiseks.
3. Iga liikmesriik võtab vastu õigus- ja haldusnormid, millega kehtestatakse
haigla- ja arstiabiteenuste ja -seadmete ning -väljaõppe nõuded tema lipu all
sõitvate laevade pardal.
4. Riikide õigus- ja haldusnormides sätestatakse vähemalt järgmised nõuded:
- a) kõikidel laeval peab olema ravimikapp, arstivarustus ja arstijuhend, mille
erijooned määrab ja mida kontrollib regulaarselt pädev asutus; riiklikes
nõuetes võetakse arvesse laeva tüüpi, pardal olevate inimeste arvu ning reiside
laadi, sihtkohta ja kestust ning asjaomaseid riiklikke ja rahvusvahelisi soovi-
tatavaid meditsiinistandardeid;
 - b) 100 või üle 100 inimesega ja tavaliselt üle 72 tundi kestvatel rahvusvahelistel
reisidel sõitvatel laeval peab olema arstiabi eest vastutav kvalifitseeritud
arst; riigi õigus- või haldusnormides peab samuti olema täpsustatud, millistel
teistel laeval peab olema arst, kusjuures muu hulgas võetakse arvesse selli-
seid tegureid nagu reisi kestus, laad ja tingimused ning pardal viibivate mere-
meeste arv;
 - c) laeval, millel arsti ei ole, peab olema pardal kas vähemalt üks meremees,
kes vastutab oma tavapäraste ülesannete osana arstiabi ja ravimite manusta-
mise eest, või vähemalt üks meremees, kellel on meditsiinilise esmaabi
andmise oskused; pardal arstiabi eest vastutavad isikud, kes ei ole arstid,
peavad olema rahuldaval tasemel läbinud arstiabialase väljaõppe, mis vastab
muudetud 1978. aasta meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse
aluste rahvusvahelise konventsiooni (STCW) nõuetele; meditsiinilist esmaabi
andma määratud meremehed peavad olema rahuldaval tasemel läbinud mediti-
niilise esmaabi väljaõppe, mis vastab STCW nõuetele; riigi õigus- või
haldusnormides peab olema täpsustatud nõutav akrediteeritud väljaõpe,
kusjuures muu hulgas võetakse arvesse selliseid tegureid nagu reisi kestus,
laad ja tingimused ning meremeeste arv pardal;
 - d) pädev asutus peab tagama, et meditsiiniline nõuanne, kaasa arvatud spetsialisti
nõuanded, on merel viibivatele laevadele eelnevalt ette valmistatud raadio- või
satelliitsidesüsteemi teel ööpäev läbi kättesaadavad; meditsiiniline nõuanne,
kaasa arvatud meditsiinisõnumite edasine edastamine raadio- või satelliitside

▼B

teel laeva ja maal olevate nõustajate vahel, peab olema kõikide laevade kasutuses tasuta, olenemata sellest, mis riigi lipu all nad sõidavad.

Eeskiri 4.2 – Laevaomanike vastutus

1. Iga liikmesriik tagab, et tema lipu all sõitvatel laevadel on võetud meetmed, mis annavad laevadel töötavatele meremeestele õiguse saada laevaomanikult meremeeste töölepingu alusel teenistuses viibimise ajal haigusest, vigastusest või surmast tingitud või sellise lepingu alusel töötamisest tulenevate rahaliste tagajärgedega seotud materiaalselt abi ja toetust.

2. Käesolev eeskiri ei piira meremeestel teiste õiguskaitsevahendite kasutamist.

Standard ►M1 A4.2.1 ◄ – Laevaomanike vastutus

1. Iga liikmesriik võtab vastu õigus- ja haldusnormid, mis nõuavad, et tema lipu all sõitvate laevade omanikud vastutavad kõikide laeva pardal töötavate meremeeste tervisekaitse ja arstiabi eest kooskõlas järgmiste miinimumstandarditega:

- a) laevaomanikud vastutavad nende laevadel töötavate meremeeste eest, kandes meremeestel nende teenistuskuupäeva ja nõuetekohaselt kodumaale tagasi sõidu kuupäeva vahelisel ajal esinevate või sellel perioodil nende tööst tingitud haiguse ja vigastusega seonduvad kulud;
- b) laevaomanikud annavad finantskindluse, et vastavalt riigi õigusele, meremeeste töölepingule või kollektiivkokkuleppele on tagatud hüvitis meremehe tööõnnetusest, kutsehaigusest või ohust tingitud surma või pikaajalise töövõimetuse korral;
- c) laevaomanikud kannavad arstiabi, sealhulgas ravi ja vajalike ravimite ja raviseadmete kulud ning haige või vigastatud meremehe majutus- ja toitlustuskulud kodust eemal kuni tema paranemiseni või kuni tuvastatakse, et haigus või töövõimetus on alaline;
- d) laevaomanikud kannavad meremehe teenistusajal pardal või maal saabunud surma korral matusekulud.

2. Riigi õigus- või haldusnormidega võib sätestada, et laevaomaniku vastutus kanda arstiabikulud ning majutus- ja toitlustuskulud piirdub perioodiga, mille kestus on vähemalt 16 nädalat alates vigastuse tekkimise või haiguse alguse kuupäevast.

3. Kui haiguse või vigastuse tagajärjel tekib töövõimetus, on laevaomaniku vastutuses

- a) maksta täispalka, kuni haige või vigastatud meremees viibib pardal või kuni meremees on kodumaale tagasi saadetud kooskõlas käesoleva kokkuleppega, ning
- b) maksta vastavalt riigi õigus- ja haldusnormidele või kollektiivkokkulepetele täis- või osalist palka alates kuupäevast, mil meremees saadetakse kodumaale tagasi või meremees on maale läinud, kuni paranemiseni või juhul, kui see juhtub varem, siis seni, kuni meremehel on õigus saada hüvitist asjaomase liikmesriigi seaduste alusel.

▼B

4. Riigi õigus- ja haldusnormidega võib sätestada, et laevaomaniku vastutus maksta täis- või osalist palka meremehele, kes ei viibi enam pardal, piirduv perioodiga, mille kestus on vähemalt 16 nädalat alates vigastuse tekkimise või haiguse alguse kuupäevast.

5. Riigi õigus- ja haldusnormidega võib välistada laevaomaniku vastutuse seoses

- a) mujal kui laeval teenistuses olles saadud vigastusega;
- b) haige, vigastatud või hukkunud meremehe tahtlikult ebaõigest käitumisest tingitud vigastuse või haigusega;
- c) teenistusse asumise ajal tahtlikult varjatud haiguse või puudega.

6. Riigi õigus- ja haldusnormidega võib ette näha erandi laevaomaniku vastutusest kanda arstiabikulud ja majutus- ja toitlustuskulud või matusekulud juhul, kui selle vastutuse võtavad enda peale ametiasutused.

7. Laevaomanikud või nende esindajad võtavad meetmed pardale jäetud haigete, vigastatud või hukkunud meremeeste omandi kaitsmiseks ja selle tagastamiseks või omastele üleandmiseks.

▼M1

8. Riigisisestes õigusnormides sätestatakse, et finantstagatissüsteem, mida kasutatakse selleks, et tagada standardis A4.2.2 määratletud lepinguliste nõuete korral käesoleva standardi lõike 1 punktis b sätestatud hüvitise maksmine, peab vastama järgmistele miinimumnõuetele:

- a) ilma et see piiraks käesoleva lõike punkti c kohaldamist, tuleb meremehe töölepinguga ette nähtud lepinguline hüvitis maksta välja täies mahus ja viivitamatult;
- b) meremehele ei tohi avaldada survet lepingulisest summast väiksema maksega nõustumiseks;
- c) kui meremehe pikaajalise töövõimetuse laadi tõttu on raske kindlaks määrata täielikku hüvitist, millele meremehel võib õigus olla, tehakse talle vahemakse või -maksed, et vältida põhjendamatute raskuste tekitamist;
- d) vastavalt eeskirja 4.2 lõikele 2 tehakse meremehele makse, ilma et see piiraks muude õigushüvede kasutamist, kuid laevaomanik võib sellisest maksest maha arvata mis tahes kahju, mis tuleneb muust nõudest, mille meremees on laevaomaniku vastu esitanud ja mis on seotud sama juhtumiga, ning
- e) lepingulise hüvitise nõude võib esitada meremees ise otse, tema lähisugulane või esindaja või kindlaksmääratud soodustatud isik.

9. Riigisiseste õigusnormidega tagatakse, et meremehi teavitatakse eelnevalt laevaomaniku finantstagatise tühistamisest või lõpetamisest.

10. Riigisiseste õigusnormidega tagatakse, et finantstagatise andja teavitab lipuriigi pädevat asutust laevaomaniku finantstagatise tühistamisest või lõpetamisest.

11. Iga liikmesriik nõuab, et tema lipu all sõitvate laevade pardal oleks finantstagatise andja väljastatud sertifikaat või muu dokumentaalne tõend finantstagatise olemasolu kohta. Selle dokumendi koopia peab olema pardal nähtavas kohas, kus see on meremeestele kättesaadav. Kui kaitset pakub rohkem kui üks finantstagatise andja, peab laeva pardal olema iga tagatiseandja väljastatud dokument.

▼M1

12. Finantstagatis ei lõppe enne oma kehtivusaja lõppu, välja arvatud juhul, kui finantstagatise andja on teatanud sellest lipuriigi pädevale asutusele vähemalt 30 päeva ette.

13. Finantstagatise alusel hüvitatakse kõik tagatisega hõlmatud lepingulised nõuded, mis esitatakse kõnealuse dokumendi kehtivusaja jooksul.

14. Sertifikaat või muu dokumentaalne tõend finantstagatise olemasolu kohta peab olema koostatud inglise keeles või sellele peab olema lisatud tõlge inglise keelde ning see peab sisaldama järgmist teavet:

- a) laeva nimi;
- b) laeva registreerimissadam;
- c) laeva kutsungsignaal;
- d) laeva IMO number;
- e) finantstagatise andja(te) nimi ja aadress;
- f) meremeeste lepinguliste nõuetega tegelemise eest vastutavate isikute või vastutava üksuse kontaktandmed;
- g) laevaomaniku nimi;
- h) finantstagatise kehtivusaeg ning
- i) finantstagatise andja kinnitus, et finantstagatis vastab standardi A4.2.1 nõuetele.

Standard A4.2.2 – Lepinguliste nõuete käsitlemine

1. Standardi A4.2.1 lõike 8 ja käesoleva standardi kohaldamisel tähendab mõiste „lepinguline nõue” mis tahes nõuet, mis on vastavalt liikmesriigi õigusele, meremehe töölepingule või kollektiivlepingule seotud tööõnnetusest, kutsehaigusest või ametialasest ohust tingitud meremehe surma või pikaajalise töövõimetusega.

2. Standardi A4.2.1 lõike 1 punktis b sätestatud finantstagatissüsteem võib olla kehtestatud sotsiaalkindlustuskeemi või kindlustuse või fondi või muus samalaadses vormis. Selle vormi määrab kindlaks liikmesriik pärast konsulteerimist asjaomaste laevaomanike ja meremeeste organisatsioonidega.

3. Riigisiseste õigusnormidega tagatakse, et kehtestatud on tõhus kord standardi A4.2.1 lõikes 8 osutatud hüvitisega seotud lepinguliste nõuete vastuvõtmiseks, läbivaatamiseks ja erapooletuks lahendamiseks kiire ja õiglase menetluse abil.

▼B

Eeskiri 4.3 – Tervise ja ohutuse kaitse ning õnnetuste ärahoidmine

1. Iga liikmesriik tagab, et tema lipu all sõitvatel laevadel on meremeestele tagatud töötervishoid ning nad elavad, töötavad ja saavad laeva pardal väljaõppe ohutus ja hügieenilises keskkonnas.

2. Iga liikmesriik arendab, koostab ja sätestab pärast reederite ja meremeeste organisatsioonide esindajatega konsulteerimist ja kehtivaid seadustikke, suuniseid ja rahvusvaheliste organisatsioonide, riigiasutuste ja merendusorganisatsioonide soovitatud standardeid arvesse võttes riiklikud tööohutuse ja -tervishoiu juhtimise suunised, mis kehtivad tema lipu all sõitvate laevade pardal.

▼B

3. Iga liikmesriik võtab asjaomaseid rahvusvahelisi õigusakte arvesse võttes vastu õigus- ja haldusnormid ning muud meetmed käesolevas kokkuleppes täpsustatud küsimuste lahendamiseks ning tööohutus- ja tervisekaitsestandardid ja õnnetuste ennetamise standardid tema lipu all sõitvatel laevadel.

Standard A4.3 – Tervise ja ohutuse kaitse ning õnnetuste ärahoidmine

1. Eeskirja 4.3 lõike 3 kohaselt vastu võetavad õigus- ja haldusnormid ning muud meetmed hõlmavad järgmisi valdkondi:

- a) liikmesriigi lipu all sõitvatel laevadel tööohutus- ja tervishoiupoliitika ja -programmide vastuvõtmine ja tõhus rakendamine ja edendamine, sealhulgas riskihindamine ning samuti meremeeste väljaõpe ja juhendamine;
- b) pardal elluviidavad tööõnnetuste, vigastuste ja haiguste ennetamise ning tööohutuse ja tervisekaitse pideva parandamise programmid, millesse on kaasatud meremeeste esindajad ja kõik teised nende rakendamisega seotud isikud, kusjuures võetakse arvesse ärahoidmismeetmeid, sealhulgas tehnilise lahenduse ja projekteerimise kontroll, ühis- ja individuaalsete ülesannete puhul protseduuride ja korra asendamine ning isikukaitsevahendite kasutamine;
- c) ohtlike olukordade inspekteerimise, nendest teatamise ja nende parandamise ning tööõnnetuste pardal uurimise ja nendest teatamise nõuded.

2. Käesoleva standardi lõikes 1 osutatud sätetes tuleb

- a) arvesse võtta üldist tööohutust ja tervisekaitset ja eriske käsitlevaid asjakohaseid rahvusvahelisi õigusakte ning käsitleda kõiki tööõnnetuste, vigastuste ja haiguste ärahoidmise küsimusi, mis võivad olla kohaldatavad meremeeste tööle, ja eriti merenduses töötamise spetsiifilisi küsimusi;
- b) täpsustada kapteni või kapteni määratud isiku või mõlema kohustust võtta erivastutus laeva tööohutus- ja tervishoiumeetmete ja -programmi rakendamise ja järgimise eest;
- c) täpsustada laeva meremeeste määratud või valitud ohutusesindajate õigust osaleda laeva ohutuskomitee koosolekutel; selline komitee asutatakse laeva pardal, kus on vähemalt viis meremeest.

3. Eeskirja 4.3 lõikes 3 nimetatud õigus- ja haldusnormid ning muud meetmed vaadatakse reederite ja meremeeste organisatsioonide esindajatega konsulteerides regulaarselt läbi ja vajaduse korral muudetakse, et võtta arvesse tehnika ja teaduse arengut, et lihtsustada tööohutus- ja tervishoiumeetmete ja -programmide pidevat täiustamist ja luua liikmesriigi lipu all sõitvatel laevadel meremeestele ohutu töökeskkond.

4. Laevade pardal tööõnnetuste ohuga kokkupuutumise lubatud taset ning laevade tööohutus- ja tervishoiupoliitika ja -programmide arendamist ja rakendamist käsitlevate kehtivate rahvusvaheliste õigusaktide nõuetele vastavust loetakse käesoleva kokkuleppe nõuetele vastavaks.

▼B

5. Pädev asutus tagab, et
 - a) tööõnnetustest, vigastustest ja haigustest antakse nõuetekohaselt aru;
 - b) selliste õnnetuste ja haiguste igakülgset statistikat kogutakse, analüüsitakse ja avaldatakse ning vajaduse korral tehakse järeelmeetmetena üldiste arengusuundade ja tuvastatud ohtude uuringud;
 - c) tööõnnetuste korral korraldatakse uurimine.
6. Tööohutus- ja tervishoiuküsimuste alane aruandlus ja uurimine toimub nii, et on tagatud meremeeste isikuandmete kaitse.
7. Pädev asutus teeb koostööd reederite ja meremeeste organisatsioonidega, et võtta meetmed kõikide meremeeste teavitamiseks erilistest ohtudest laevade pardal, näiteks pannes välja ametlikud teadaanded asjaomaste juhistega.
8. Pädev asutus nõuab, et tööohutuse ja -tervishoiu juhtimise alast riskihindamist tegevad laevaomanikud juhinduksid asjakohasest statistilisest teabest oma laevade kohta ja pädeva asutuse antud üldisest statistikast.

Eeskiri 4.4 – Juurdepääs heaolu- ja olmeteenustele kaldal

Iga liikmesriik tagab, et kaldal asuvad heaolu- ja olmeasutused, kui need on olemas, on kergesti kättesaadavad. Liikmesriik edendab ka heaolu- ja olmeteenuste arendamist selleks määratud sadamates, et tema sadamates olevate laevade meremeestel oleks nendele juurdepääs.

Standard A4.4 – Juurdepääs heaolu- ja olmeteenustele kaldal

1. Iga liikmesriik nõuab, et heaolu- ja olmeasutused, mis on tema territooriumil olemas, oleksid kasutamiseks kättesaadavad kõikidele meremeestele, olenemata nende rahvusest, rassist, värvist, soost, usust, poliitilistest vaadetest või sotsiaalsest päritolust ja olenemata selle laeva lipuriigist, millele nad on palgatud või tööle võetud.
2. Iga liikmesriik edendab heaolu- ja olmeasutuste arendamist riigi asjakohastes sadamates ja määrab pärast asjaomaste reederite ja meremeeste organisatsioonidega konsulteerimist kindlaks, milliseid sadamaid peetakse sobivaks.
3. Iga liikmesriik ergutab sotsiaalküsimuste nõukogude asutamist, et need vaataksid heaolu- ja olmeasutused ning teenused regulaarselt läbi, tagamaks, et need on nõuetekohased ning võtavad arvesse meremeeste vajadustes toimuvaid muutusi tulenevalt tehnilistest, tööalastest ja muudest arengutest laevanduses.

5. JAOTIS

EESKIRJADE TÄITMINE JA JÕUSTAMINE*Eeskiri 5.1.5 – Kaebuste esitamise kord pardal*

1. Iga liikmesriik nõuab, et tema lipu all sõitvate laevade pardal kehtib meremeeste poolt konventsiooni nõuete (kaasa arvatud meremeeste õigused) rikkumise kohta esitatud kaebuste käsitlemise õiglane, tõhus ja kiire kord.
2. Iga liikmesriik keelab meremeeste tagakiusamise kaebuse esitamise eest ja karistab seda.

▼B

3. Käesoleva eeskirja sätteid ei piira meremehe õigust taotleda kaebuste lahendamist mis tahes õigusvahendite kaudu, mida meremees peab asjakohaseks.

Standard A5.1.5 – Kaebuste esitamise kord pardal

1. Ilma et see piiraks riigi seaduste või eeskirjade või kollektiivkõkkulepete kohaldamisala võimalikku suuremat ulatust, võivad meremehed pardal kehtivat korda kasutada kaebuste esitamiseks igasugustes küsimustes, milles nad väidavad konventsiooni (sealhulgas meremeeste õiguste) nõuete rikkumist.

2. Iga liikmesriik tagab, et tema õigus- ja haldusnormides on ette nähtud asjakohane pardal kehtiv kaebuste esitamise kord eeskirja 5.1.5 nõuete täitmiseks. Selline kord on mõeldud kaebuste lahendamiseks võimalikult madalal tasandil. Sellegipoolest on meremeestel igal juhul õigus kaevata otse kaptenile ja, kui nad peavad vajalikuks, vastavatele välisametiasutustele.

3. Kaebuste esitamise kord pardal peab hõlmama meremehe õigust nõustamisele või esindamisele kaebamismenetluses, samuti meremeeste kaitset võimaliku tagakiusamise vastu kaebuse esitamise pärast. Tagakiusamise mõiste hõlmab meremehe suhtes vaenulikku tegevust kaebuse pärast, mis ei ole ilmselgelt esitatud pahatahtlikult või kellegi ärritamiseks.

4. Lisaks meremeeste töölepingu koopiale antakse kõikidele meremeestele laeva pardal kehtiva kaebuste esitamise korra koopia. See sisaldab lipuriigis ja juhul, kui see on erinev, meremeeste elukohariigis asuva pädeva asutuse kontaktinfot ja laeva pardal määratud isiku või isikute nime, kes võib/võivad anda meremeestele konfidentsiaalselt erapooletut nõu nende kaebuse asjus ja neid muul viisil abistada laeva pardal kehtiva korra järgimisel.

LÖPPSÄTTED

Käesoleva kokkuleppe kohaldamine vaadatakse läbi pärast 2006. aasta meretöönormide konventsiooni sätete iga muutmist ja juhul, kui seda nõuab ükskõik kumb käesoleva kokkuleppe pool.

Sotsiaalpartnerid sõlmivad käesoleva kokkuleppe tingimusel, et see ei jõustu enne ILO 2006. aasta meretöönormide konventsiooni jõustumist, mille kuupäevaks on määratud 12 kuud pärast seda, kui Rahvusvaheline Tööstööbüroo registreerib ratifitseerimiskirjad, mille esitavad vähemalt 30 liiget, kelle laevade kogumahutavus moodustab 33 % kogu maailma laevade kogumahutavusest.

Liikmesriigid ja/või sotsiaalpartnerid võivad säilitada või kehtestada meremeeste jaoks käesoleva kokkuleppe sätetest soodsamad sätted.

Käesolev kokkulepe ei piira rangemate ja/või spetsiaalsete olemasolevate ühenduse õigusaktide kohaldamist.

Käesolev kokkulepe ei mõjuta seadusi, tavaid või kokkuleppeid, millega sätestatakse asjaomastele meremeestele soodsamad tingimused. Näiteks ei piira käesoleva kokkuleppe tingimused nõukogu direktiivi 89/391/EMÜ (töötajate tervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta), nõukogu direktiivi 92/29/EMÜ (ohutuse ja tervishoiu miinimumnõuete kohta, et osutada paremaid raviteenuseid laevadel) ja nõukogu direktiivi 1999/63/EÜ (milles käsitletakse kokkulepet meremeeste tööaja korralduse kohta (kuulub muutmisele kooskõlas käesoleva kokkuleppe A lisaga)) kohaldamist.

Käesoleva kokkuleppe rakendamine ei õigusta meremeeste üldise kaitse taseme alandamist kokkuleppega reguleeritavas valdkonnas.

EUROOPA TRANSPORDITÖÖTAJATE FÖDERATSIOON (ETF)

EUROOPA ÜHENDUSE REEDERITE ÜHING (ECSA)

MERETRANSPOORDI VALDKONDLIKU DIALOOGI KOMITEE ESIMEES

BRÜSSEL, 19. MAI 2008

A LISA

30. SEPTEMBRIL 1998. AASTAL SÕLMITUD MEREMEESTE TÖÖAJA KORRALDUSE KOKKULEPPE MUUDATUSED

2006. aasta meretöönormide konventsiooni kokkuleppe sõlmimisele eelnenud aruteludes vaatasid sotsiaalpartnerid läbi ka 30. septembril 1998 sõlmitud meremeeste tööaja korralduse kokkuleppe, et kontrollida selle vastavust konventsiooni sätetele, ja nõustuvad kõikide vajalike muudatustega.

Sellest tulenevalt on sotsiaalpartnerid kokku leppinud järgmistes meremeeste tööaja korralduse kokkuleppes tehtavates muudatustes.

1. Klausel 1

Lisatakse uus punkt 3:

„3. Kui esineb kahtlusi, kas teatavat isikukategooriat tuleb käesoleva kokkuleppe tähenduses käsitada meremeestena, lahendab küsimuse iga liikmesriigi pädev asutus pärast konsulteerimist reederite ja meremeeste organisatsioonidega, kes kõnealuse küsimusega tegelevad. Sellega seoses võetakse nõuetekohaselt arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni üldkonverentsi 94. merendusvaldkonda käsitleva istungi resolutsiooni ametialade esindajaid käsitleva teabe kohta.”

2. Klausli 2 punkt c

Klausli 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) „meremees” – käesoleva kokkuleppe kohaldamisalasse kuuluva laeva pardal töötav või sellise laeva pardale mis tahes ülesannetes tööle võetud isik.”

3. Klausli 2 punkt d

Klausli 2 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) „reeder” – laeva omanik või muu organisatsioon või isik, näiteks juhataja, agent või laevapereta prahtija, kes on võtnud endale laevaomanikult vastutuse laeva kasutamise eest ning kes sellist vastutust võttes on nõustunud endale võtma käesoleva kokkuleppega laevaomanikele kehtestatud ülesanded ja vastutuse, olenemata sellest, kas muu organisatsioon või isikud täidavad laevaomaniku nimel teatavaid ülesandeid või vastutust.”

4. Klausel 6

Klausel 6 asendatakse järgmisega:

„1. Alla 18aastastele meremeestele on öötöö keelatud. Käesoleva klausli kohaldamisel on öö määratletud kooskõlas riigi õiguse ja tavadega. See hõlmab vähemalt üheksatunnist perioodi, mis algab kõige hiljem keskööl ja lõpeb kõige varem kell 5 hommikul.

2. Erandeid öötöö piirangu rangest järgimisest võib teha pädev asutus, kui

a) see pärsiks asjaomaste meremeeste tõhusat väljaõpet kehtestatud programmide ja kavade kohaselt;

b) ülesande eriline olemus või akrediteeritud koolituskava nõuab, et erandi alla kuuluvad meremehed täidavad ülesandeid öösel, ja asutus teeb pärast asjaomaste reederite ja meremeeste organisatsioonidega konsulteerimist kindlaks, et töö ei kahjusta nende tervist ja heaolu.

▼B

3. Alla 18aastaste meremeeste töölevõtmine ja töötamine on keelatud, kui töö võib ohustada nende tervist või heaolu. Sellise töö liigid määratakse kindlaks riigi õigus- või haldusnormidega või pädeva asutuse poolt pärast asjaomaste reederite ja meremeeste organisatsioonidega konsulteerimist vastavalt asjakohastele rahvusvahelistele standarditele.”

5. Klausel 13

Klausli 13 punkti 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

- „1. Meremehed ei või laeval töötada, kui ei neil ole arstitõendit tervise korrasoleku kohta nende ülesannete täitmiseks.
2. Erandid on lubatud ainult käesolevas kokkuleppes ette nähtud korras.
3. Pädev asutus nõuab, et meremeestel on enne laeval tööleasumist kehtiv arstitõend, mis tõendab, et nende tervis on korras nende ülesannete täitmiseks merel.
4. Selleks, et arstitõendid kajastaksid tõepäraselt meremeeste tervislikku seisundit, määrab nende ülesannete seisukohast pädev asutus pärast asjaomaste reederite ja meremeeste organisatsioonidega konsulteerimist ja võttes nõuetekohaselt arvesse kehtivaid rahvusvahelisi suuniseid, arstliku läbivaatuse ja tõendi laadi.
5. Käesolev kokkulepe ei piira meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelise konventsiooni (1978), nagu seda on muudetud (STCW), kohaldamist. STCW nõuete kohaselt väljastatud arstitõend vastab käesoleva klausli punktide 1 ja 2 kohaldamisel pädeva asutuse nõuetele. Meremeeste puhul, kelle suhtes ei kohaldata STCWd, on sisuliselt nendele nõuetele vastav arstitõend samuti vastuvõetav.
6. Arstitõendi väljastab nõuetekohaselt kvalifitseeritud arst või, kui tegemist on ainult silmanägemise tõendiga, pädeva asutuse tunnustatud isik, kes on kvalifitseeritud sellist tõendit väljastama. Arstid peavad olema oma ametiülesannetes täiesti sõltumatud arstlike läbivaatuste teostamisel meditsiinalaste otsuste tegemises.
7. Meremehed, kellele tõendi väljastamisest keelduti või kelle töövõimele kehtestati piirang, eelkõige tööaja, töövaldkonna või tegevusala piirang, antakse võimalus läbi teha täiendavaid läbivaatusi teiste sõltumatute arstide või sõltumatu meditsiinieksperdi juures.
8. Igale arstitõendile märgitakse konkreetselt, et
 - a) meremehe kuulmine ja nägemine ja värvinägemine meremehe puhul, kes võetakse tööle ülesannetes, kus puudulik värvinägemine võib välistada tervisliku sobivuse määratud töö jaoks, on rahuldavad;
 - b) meremehel ei esine tervisehäireid, mida teenistus merel võib süvendada või mis võivad muuta meremehe sellise teenistuse jaoks sobimatuks või ohustada teiste isikute tervist pardal.

▼B

9. Kui asjaomase meremehe erikohustuste tõttu või STCW kohaselt ei ole nõutav lühem periood,

a) kehtib arstitõend maksimaalselt kaks aastat, välja arvatud juhul, kui meremees on alla 18aasta vanune, millisel juhul on maksimaalne kehtivusaeg üks aasta;

b) kehtib värvinägemistõend maksimaalselt kuus aastat.

10. Kiireloomulistel juhtudel võib pädev asutus lubada meremehel töötada ilma kehtiva arstitõendita kuni järgmise külastatava sadamani, kus meremees saab hankida kvalifitseeritud arstilt arstitõendi, tingimusel et

a) sellise loa puhul kehtestatud kehtivusaeg ei ole pikem kui kolm kuud ja

b) asjaomasel meremehel on olemas hiljutine aegunud arstitõend.

11. Kui tõendi kehtivusaeg lõpeb reisi ajal, jääb tõend jõusse kuni järgmise külastatava sadamani, kus meremees saab hankida kvalifitseeritud arstilt arstitõendi, tingimusel et tõendi puhul kehtestatud kehtivusaeg ei ole pikem kui kolm kuud.

12. Tavapäraselt rahvusvahelistel reisidel sõitvatel laevadel töötavate meremeeste arstitõendid peavad olema vähemalt ingliskeelsed.”

Järgmised klausli 13 punktide 1 ja 2 laused muudetakse punktideks 13–15.

6. Klausel 16:

esimene lause asendatakse järgmisega:

„Kõigil meremeestel on õigus saada iga-aastast tasulist põhipuhkust. Tasuline põhipuhkus arvutatakse minimaalselt 2,5 kalendripäeva alusel iga töötatud kuu kohta ja proportsionaalselt mittetäielike kuude kohta.”